

minum aliquando pro simili usurpamus. Pach. Par. fortitudo, gemina confidentia. geminos etiam dicimus caeleste signum. de quo supra diximus, quod castor, et pollux id constituunt, qui uno partu sunt editi. A geminus Geminus uerbum de ducitur, quod est duplici, itero. Unde geminatio. iteratio. et gemine, ac geminum aduerbia. et congemino eiusdem cum suo simpli a significationis.

DE CARPOPHORO. EPIGRAMMA. XXIII.

DORICA QUAM CERTO. Rursum blanditur Domitiano in laudando Carpopphoro, cuius dexteram ob confectas maiores feras, timens leo, sese in aliorum tela coniecit. **FOR TIS.** Valida, ut superius diximus. **TENERI.** Adolescentis, et ferè adhuc pueri. Virgilius. Et ros in tenera pecori gratissimus herba. Ponitur tamen pro molli. Transferuntur etiam ad animum. Iuue. Cum tener uxore ducit spado. Hinc teneri dicuntur, qui in ætate puerili sunt. et tenera. etas puerilis. item teneri per metaphoram mites, et qui facile commiserentur. A quo teneritas, et teneritudo, quæ modo mollicem, modo misericordiam significant. et tenere, siue teneriter, mollior. misericorditer. et tenere se, modo mollior fito, modo mitesco. misericordia duor. Lual. Scilicet in tenero tenere se corpore mentes. **DORICA.** Cretensia. Doris regio est græcæ iuxta Maliacum sinum. Cuius a tergo mons est Oeta. a qua dorij siue doriæses, siue dories appellati. Ab his doricæ lingua nominata est. Doris etiam urbs est eius regionis. Dorios Plato appellatos existimat a dorico quodam, a quo exules restituti sunt, cum prius achui nominarentur. Seruius uero honoratus grammaticus a dorio Neptuni filio nominatus affirmat. Sunt etiam qui a Dori Nympha Oceani, et Tethyos filia nomen putent sumpsisse, quam Nereo fratri uxorem dedit, et ex qua magnus Nympharum numerus procreatus est, quæ quoniam maris dea est, aliquando pro mari a poetis usurpatur. Vir. Doris amara suam non intermiscuit undam. Ab hac doris appellata est urbs in Thraciæ litore sita, et ferè Samothraciæ opposita, iuxta quæ campus est eiusdem nominis, per quæ hebrus amnis labitur, in hoc campo Darius persarum rex aram struxit, et post eum Xerxes exercitum recensuit, decies centum viginti nullum hominum capax, tot enim Xerxes ibi dinumerauit exercitum. A doride etiam Dorion Achaiæ oppidum nuncupatum. Quoniam uero Dorienfes præsertim qui Parnassum incolerant, Altemene duce in cretam belli Troiani temporibus profecti sunt, ibique orientalem oram incolentes decem urbes condiderunt, Cretenses quoque doriensium nomen sumpsere. Hinc doricæ uenabula cretensia dicimus. Quippe in creta præcipuus usus calamis est, neque sagittas solum ex ijs conficiunt, sed etiam uenabula, hastasque additis cuspidibus. Arundo aquaticus frutex est omnibus notus, et belli pacisque experimentis maxime necessarius, in delitijs etiam gratus. hoc septentrionales populi domos suas operiunt, hoc parietes etiam nostri edificiant, ac gypso tegunt. hoc cameras suspendunt. Chartis feruunt calami, sic enim tenuiores arundines uocantur, præsertim ægyptij ob cognitionem quandam papyri. Martia. Dat chartis habiles calamos memphitica tellus.

Texantur reliqua recta palude tibi.

In Asia etiã arat. Aneticum lacum præstantes nascuntur. itali as fungosior est natura. atuo itus: corpore. superne tenui ligno. fissiles ubique sunt. acuta semper acie geniculis distincti. attenuati leuiter in cacumina. crassiore coma. quæ uel pro pluma imponæ utuntur, uel ubi limosiore callo induruit, ad ferrume-

mandas nauium commissuras. Contusa. n. tenacior glutino est, et ad explendas rimas fidelior pice. Calamus orientales populi bella conficiunt ijs specula addunt irremouibili hamo noxia. Addunt etiam pinnas, ut mortem accelerent. His armis solem ipsum obumbrant, propter quod serenos maxime desiderant dies, uentosque; et imbreos odere, qui inter illos pacem esse cogunt. Nullus tamen sagittis aptior calamus, quam in Rheno Bononiensi amne, cui plurima medulla, et uolucres pondus inest. Libri tamè non eam gratiam habent, quæ Belgicus, Creticusque. hi quemadmodum indi hastarum et uicem præbent additis, ut diximus, cuspidibus. Arundini indicæ arborea amplitudo est. quippe nauigiorum uicem præstante singula interno dia. Radices natura iuuax est geniculata et ipsa. ex ea indi uasa pulcher rima, et omnium tenuissima, ac leuissima faciunt. Ex arundinum geniculis exiunt aliqui rami, qui sunt calami tenues. Plura calamorum genera, alius totus cotinus est, quæ syringæ uocant, quæ utilissimus sit fistulis, quoniam nihil ei charalaginis, atque arnis. Græci sanè σὺριγγα fistulâ uocant. Alius est continuo foramine puius, ut orchomenius, quæ auliticon uocant tibys unliorem, quas græci ἀλωὺς appellant. Est alius crassiore ligno, et tenui foramine, quem totum fungosa replet medulla. Fruticosissimus, qui uocatur donax, non nisi in aquaticas natus. suu genus sagittario, qui ut diximus, longissima interno dia habet, et dum calefactus est, facile flectitur. Est et obliqua arundo non in excelsum nasens, sed iuxta terræ fruticas modo se spargens, suatissima in teneritate animalibus a quibusdam elegra uocatur. Est et in Italia nasens calamodinus, latine adareæ appellatur, nascitur circa arundines tenues, ubi spuma aquæ dulcis, ac marinæ se miscent. Sub ipsa coma utilissima denibus, quoniam uis eadè est, quæ sinapi. Characi uocant arundinem crassiore, firmioreque; quæ aptior sit sepius faciendis. quippe χαρᾶκιον apud græcos sepiæ est. Plocam uero nuncupant subtiliorem, quæ nexibus apta sit. πλοκὴ enim nexus dicitur. Est et aucupatoria arundo, et piscatoria. et Zengita a paritate appellata, quod ex ea tibia fierent. et bombicia sic dicitur a mollitie. E solis quondam arundinibus fieri tibia solebat. Postea sacrificæ thusarum è buxo, ludicræ è loto, ossibusque asininis, mox ex argento fieri cœperunt. Aucupatoria arundo è panormo laudatissima ferebatur. Piscatoria ex Africâ. Arundinis Italiae usus maxime ad uineas est. Cato eam fieri iubet in humidis agris solo prius bipalio subacto, oculis trium pedum intervallo dispositis. Simul autem feri, et corrudâ, sic enim uocant fruticem, ex quo asparagi fiunt. amantia cum arundinibus concordant. Asparagus a fruticis asperitate dicitur est. est enim nihil aliud quam spina. Græci tamen eodè uocant nomine a nobis (ut opinor) sumpto, ut in plerisque alijs. Satui asparagi maiores sunt, ac crassiores, sed minus sapidi, et spina eorum mollior. Martia. Mollis in æquorea quæ creuit spina ræ uenna, Non erit in cultis gratior asparagus. Circundare ijs ueteres pisciculos in conuiujs solebant quemadmodum cybia ouis, ut alibi dicimus. Iuue. Quæ fertur domino squilla, et quibus undique septem asparagus. Ab arundo arundineus et arundinetum. A calamo calamari deducitur, unde calamare thecâ dicimus, in qua calami reponuntur. Calamus et pro stipula accipitur, et pro quacumque re tereti, ac fistulosa, ad similitudinem arundinis. unde arborum quoque ac utrumque calamos dicimus, hoc est teretes particulas et uirgas quasdam ad ferendum aptas. Plyn. Quod si longius afferantur pomorum calami ræpe infixos optime custodire succu arbitrantur. idè. Tertium genus est terebrare uicè in obliquum, calamosque; addere longos pedes binos, atque ita ligatum istum opire terra calamis subiectis. Hinc calamitas deducitur, quæ proprie a rusticis grædo appellatur, quæ calamum, hoc è cul

Doricam quam certo uenabula dirigit. et tu
Forsis adhuc teneri dextera Carpopphori.

Ille tibi geminos facili ceruice iuuenos,
Illi cœsit atrox bubalus, atque bison;

Hunc leo cum fugeret præcepit in tela rucurrir.
Iuueni, et lentas corripe turba moras.

De Carpopphoro.

men. segetem'ue comminuat. Teren. Sed eam ipsa egreditur no-
stri fundi calamitas. Ponitur tamē pro miseria, atq; erūna. Vn-
de calamitosum dicimus malis ac calamitatibus prægrauatū.
Ci. Et honoris amplissimi puto esse, & accusare improbos. &
miseros, calamitososq; defendere. Ab hoc fit calamitose aduer-
bium, hoc est misere. item a calamo calamistrū, hoc est acis, si-
ue fistula quædā quæ calefacta intorquet capillos. a quo Cice.
Calamistratam comam appellat. & calamita ranarū genus,
de quo supra diximus. Calamus odoratus, quē vulgo aroma-
ticum uocant in arabia nascens ad nos uehitur. Quoniam ue-
ro asperitatis mentionē fecimus illud monēdū iudicamus aspe-
rū a græco deduci, quippe græci ἀσπερὸν asperū, ἀσπερὸν
asperitatem dicunt unde quidā aspide noiatum uolunt a mor-
sus asperitate. aspis a græcis clypeus uocatur ab asperitate si-
gnorū. Quæ ratione nostri quoq; ueteres scutum clypeū uoca-
tū, non a duendo, hoc est a pugnādo, ut grammatici pu-
tant, non a cælando, hoc est a tegendo corpore (ut Seruius exi-
stimaui) sed ἀπὸ τῶν λυπῶν, hoc est a scilicet imaginū.
Plym. Scutis. n. qualibus apud Troiam pugnantium est, contine-
bantur imagines, unde & nomen clypeorū. A clypeis clypea-
ti, sicut a scutis scutati dicuntur. Proprie autem asperū uoca-
mus, quod uel usu, uel gustu, uel tactu, aut alio sensu insua-
ue est. Vñ Vir. Bina dabo argento perfecta atq; aspera signis
pocula. per metaphoram tamen ad ea omnia transfertur quæ
dura, atq; insuauia sunt. Ter. Asperū para, hoc est aliud sodes
para. Vñ & pro nocente accipitur. Vir. Asper acerba tuens. Et
pro iniquo. idem. Tum aspera Iuno. Ab eo fit diminutuum
asperulus, & aspere aduerbiū. et ex aspero uerbū, hoc est aspe-
riorem facio. & subasper, parum asper. Et per sinōpē (ut qui-
dam putant) aper, de quo diximus. Sunt etiā qui asper non a
græco deductum uelint. sed a spe, quæ admodum prosper de
quoniam differimus. TVLIT. Sustulit, interfect. GE-
MINOS. DHOS. FACILI CERVICE. Facile suc-
cisa. Cervix posterior colli pars est, ex qua origo est omnibus
neruis, & quoniam nervi ipsi corpus erectum, ac rigidū faciūt,
ac in ceruice sunt collocti dicimus hominē duræ ceruicis quasi
indomabile, more ferocū boum. item qui ceruicē erecta & rigi-
da est, contumaciā quandā & mentis rigore uidetur præ se fe-
re, quasi caput nemini iclinare uelit, tali nomine uocatur, quasi
duri capitis. duræq; mentis. Vterque ceruicis multitudinis nū-
ero dixerit, nemōq; ante Hortensiu, ut supra ostendimus, usus est
singulari. Recentiores quidā ceruicosum pro duro, & inexora-
bili usurpant. Cervix nulli est, nisi quibus gula, et arteria ē.
Arteria est, quæ ad pulmonē ducit, tegiturq; epi glossi, quam
& minorē linguam uocant, ne si potus, abus ue in epulando
uoce illac meante, in alienum deerrauerit tramitem, torqueat,
& hæc exterior est. Gula uero interior, qua abus atq; potus
deuoratur. Tendit hæc ad stomachum, inde ad uentrem. A gu-
la fit gulosus notæ significationis, qui græcæ γαίμαχος,
hoc est Lemargus dicitur. & Lemargia in gluuies. & degulo
uerbum, quod est gulæ tradō. Plau. postquam degulato patri-
monio pauper est factus. & guttur anterior pars colli, quæ ho-
mini tantum & suibus inuemescit, aquarum plerunq; uitio.
Ab hoc gurgulio, quod totus sit guttur. & gulositas. et gulo-
se ad uerbium, hoc est auuiditas cibi. & auide. & in gluuies, hoc est
uentris rapacitas. Vir. Piscibus atrā improbus in gluuem, ra-
nisq; loquaribus implet. in gluuies etiā (ut Varro scribit) tori
sunt, qui circa gulā sūt propter pinguedinē, atq; iteriectas ha-
bent rugas. item glutio. A quo de glutio, quæ significant deu-
ro. Gluuire tamen etiā pro glocidare accipitur, quod propriū est
gallinarū. quæ do oua excluderūt, unde talis uox glocidatio uo-
catur. item a gula singultus, quæ ferē in gula fiet. Differt. n. sin-

gultus a ructu, quia ructus fit cum uentriculi humor recalcē
inflatur, atq; concoquitur. Singultus uero quoties spiritus uacans
ab humore in loco spiritui deputato retinetur. hic. n. dū emitti-
tur, nec potest erūpere, distentionē inducit, quæ appellatur sin-
gultus. Ex quo fit, ut ubi refrigeratus inducatur singultus. Fri-
gus. n. humorem spiritui obductum cogit. Spiritus circumuen-
tus exilit, cuius comotio nihil aliud est quàm singultus. Ab hoc
fit singulto uerbū, quæ est singultus emitto. Singultire & gallina
dicitur cum uocē illā singultuensi simile post foetum emittit. Nā
glocire dicuntur gallinæ, quæ uolūt incubare. Columel. Quæ
do oua supponenda sunt glocientibus gallinis. Gluma hordei
folliculus ē, dictum, quæ gluuatur, hoc est nudatur illud granū,
unde & porcus gluuus dicitur, cum ei detrabitur pellicula. Var-
ro. Granū dictū est, quod intumē solidū. Gluma folliculus eius
Arista, quæ et acis tenuis longe eminet. Gluuire, distinguere
& separare est. idē. Quæ nō modo distinguitur, sed etiā
ramis gluuuit. Gluadātū, suaue & iucundū dicitur a græ-
co γλυκῦν, quæ dulce significat. item a gula strāgulo deduci-
tur, quæ significat suffoco. A quo strāgulo dicitur, quæ de herbis quoq;
et arboribus dicitur. itē gurgulio uermis, de quo diximus, quæ
nihil aliud ferē sit, quæ guttur. a quo gurguliu, et gurgulium,
de quibus similiter diximus. itē gurgis locus in iuonne profun-
dus in quo aqua uertitur, quæ gule instar ad se trahat, ac deu-
ret. A quo fit ingurgito, quod modo, pro deuoro accipitur, et fe-
rē de potu, ac de cibo dicitur. Plau. Et pleni uini amphora in-
gurgitat. Mō pro impleo. Ci. in Antonii. Cū se abis ingurgita-
uisset. A collo uero fit subcollo, quæ est collo imposito, siue in col-
lo gesto. et decollo, ex collo depono. Suet. de Claudio. Ab ijs le-
thicæ impositus, & quia sui defugerat uicissim subcollanibus
in castra delatus est. Afranius. Nūc Iouē in tuo collo habet. De
colles caue. itē a collo collare deducatur, quæ admodum superius
ostendimus. Quæ gulā tantū habent, aurent ceruicē, & col-
lū duntaxat habēt. scā quibus est ceruix, multus, uertebatusq; of-
sibus ad arcuspectū articulum nodis iungitur, Leoni tū &
lupo, & hyenæ singulis, relictisq; ossibus rigens, cætero spine
adnexa. Hyena animal est in Africa præcipue nascens, utraq;
ei naturā esse nonnulli existimāt, & alternis annis marem al-
ternis foemina fieri. hoc Aristoteles negat. Collum et iuba cō-
tinuitate spine porrigitur, flectiq; nisi arcumactu totius corpo-
poris nō potest. humanū sermonem inter pastorū stabula assi-
milare dicitur, nomenq; alacrius discere quæ foras euocatum di-
laceret. V omissionē ēt hoīs imitari ad sollicitandos canes quos
inuadat. Solū præterea id animal se pulchra eriere, ut corpo-
ra ingrat. Oculis mille esse uarietates, colorumq; mutationes.
huius generis canis Leana athiopica parit crocitatam, similiter
hominum, pecorumq; uoces imitantem. Aries ei perpetua in u-
traq; parte oris, nullis gingiuis. dente continuo, qui ne contra-
rio occurso hebetetur, caprarū modo includitur. Hominum ser-
mones Manticorā quoq; in Aethiopia imitari nonnulli prodi-
derunt. BVBALVS. Vrus. Secutus est poeta uulgū opi-
nionem, qui ut supra diximus ob imperitiā uirum bubalū
uocat, cum nullam bubali similitudinem habeat, sed tawo po-
tius similis sit specie colore, ac ceruicis figura, ma gnuidine est
paulo in fra elephantum. Magna ei uis est. et magna uelocitas
neq; homini, neq; feræ, quæ cōspexerit parat. Re pitur in Afri-
ca, atq; ēt in hercymia sylua Germaniæ. Cuius latitudo est no-
uē dierū itinere. Oritur ab Heluetiorū, & Nemetū, et Tau-
riorū sinibus, relictisq; fluminis Danubij regione pnet ad fines
Dacorum, & anartū. hinc se flectit sinistrorsus diuersa a flu-
mine regionibus. multarumq; gentium fines propter magnitudi-
nem attingit. Nec quisquam adhuc est, qui inuē eius syluæ
uidisse se dicat, cum multi sexaginta et amplius dierū iter pro-